vody, a žal. úřad dal podmínce této autoritativní výklad v ten smysl, že st-lé budou se moci domáhati u vodoprávního úřadu dodatečných opatření na ochranu svých práv, jestliže se již ukázala neb ukáže praktická toho potřeba. St-lé nespokojují se však ani s touto »podmínkou«, která podnikatelem vodního díla nebyla vzata v odpor a namítají, že jejich případné žádosti za dodatečná úřední opatření bude státi v cestě právní moc uděleného konsensu. St-lé však přehlížejí, že nabyl-li vodoprávní konsens, podmínku tuto obsahující, právní moci, působí i s touto podmínkou pro všecky dotčené účastníky i proti nim, tedy že působí i proti majiteli vodního díla, takže by tento proti případné žádosti st-lů za dodatečná opatření právní mocí konsensu brániti se nemohl.

Jest tedy stížnost i v tomto svém bodu bezpodstatna. — — — — — — — — — — —

Č. 9423.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: Podle § 52 zák. č. 44/27 jest od dávky osvobozen převod nejen oné části pozemku, která skutečně byla zastavěna, ale i oné části, která podle rozhodnutí stavebního úřadu zastavěna býti nesměla.

(Nález ze dne 15. října 1931 č. 3469/30.)

Prejudikatura: Boh. A 4885/25, 5968/26.

Věc: Obec B. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Smlouvami trhovými z — — -- prodala st-lka pozemky v A. V přiznání uplatňováno osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí podle § 52 zák. č. 44/27. Platebními rozkazy z 18. dubna 1929 vyměřena dávka z »nezastavěné části« převedených parcel.

V odvoláních namítáno mimo jiné, že převody nepodléhají vůbec dávce, ježto byly převedené pozemky zastavěny domy s malými byty v celé výměře přípustné podle rozhodnutí stav. úřadu, jak tímto bylo potvrzeno a jak podle § 52 zák. č. 44/27 již v přiznání bylo uplatňováno. Žal. úřad nař. rozhodnutími odvolání zamítl, neboť na ustanovení § 52 zák. č. 44/27 vzal vyměřující úřad zřetel již tím, že vyměřil dávku pouze z nezastavěné části zcizených nemovitostí.

O stížnostech podaných na tato rozhodnutí nss uvážil: — — —

Za uvedeného stavu nelze odůvodnění žal. úřadu rozuměti jinak, nežli že vychází z právního názoru, že podle § 52 zák. č. 44/27 jest od dávky osvobozen převod pouze do té míry, v jaké převedený pozemek byl fakticky zastavěn. Tento názor je však zřejmě nesprávný, neboť § 52 zák. č. 44/27 osvobozuje od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí převody pozemků, jichž bylo nebo bude užito v plné výměře podle rozhod-

nutí stav. úřadu přípustné ke stavbám tam uvedeným. Z toho plyne, že od dávky osvobozen jest převod nejen oné části pozemku, která skutečně byla zastavěna, nýbrž i oné části, která podle rozhodnutí stav. úřadu zastavěna býti nesměla (srov. ostatně již pro dobu před účinností zák. č. 44/27 nál. Boh. A 4885/25 a 5968/26).

Poněvadž žal. úřad, vycházeje z mylného právního názoru námitku odvolání, že i fakticky nezastavěné části převedených parcel podle rozhodnutí stav. úřadu zastavěny býti nesměly, bez dalšího zamítl, bylo nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 9424.

Obecní dávka z nájemného: Osvobození od dávky podle § 51 zák. č. 44/27 přísluší jen stavbám dokončeným v letech 1926 až 1928.

(Nález ze dne 15. října 1931 č. 14.858.)

Věc: Anna K. a Dr. Jindřich P. v T. proti okresnímu úřadu v Trenčíně o obecní dávku z nájemného.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutími byla v cestě instanční zamítnuta odvolání st-lů, domáhajících se osvobození od placení obecní dávky z nájemného na rok 1927 ve smyslu § 51 zák. č. 44/27, z důvodů uvedených stolicí nižší, totiž z důvodu, že podle tohoto zákonného ustanovení osvobození od obecních dávek, vybíraných na podkladě nájemného (s výjimkou těch, které mají povahu poplatků za zvláštní výhody), patří budovám, které jsou osvobozeny od státní daně činžovní nebo třídní, § 49 cit. zák. pak jasně praví, že osvobození přísluší stavbám, které byly nebo budou stavebně dokončeny v letech 1926 až 1928. Domy, o které se jedná, byly stavebně dokončeny v roce 1924 a ve smyslu vl. nař. č. 15/28 čl. VI. bodu 5. podléhají dávce z nájemného poloviční sazbou.

Stížnosti podané na tato rozhodnutí uplatňují, že se stavbou domů, z nichž dávka byla předepsána, bylo započato v roce 1923, resp. 1924, stavba dokončena byla v roce 1924, a těmto domům bylo finančními úřady podle zák. č. 35/23 a č. 58/24 přiznáno osvobození od daně činžovní a tím také od přirážek obecních na dobu 25, resp. 30 let. Poněvadž § 51 zák. č. 44/27 praví, že se dávka z nájemného má považovati za obecní přirážku ve smyslu § 37 zák. č. 35/23 a č. 58/24, přísluší pro uvedenou dobu osvobození od obecní dávky z nájemného i novostavbám prováděným již za platnosti zákonů posléze citovaných, třebas § 49 zák. č. 44/27 stanoví, že osvobození podle tohoto zákona požívají stavby prováděné v letech 1926—1928. Osvobození podle § 51 není nikde omezeno jen na stavby uvedené v §§ 49 a 50.

Nss neshledal stížnosti důvodnými.